

מסורת הש"ס

א) וְלַעֲלֹמָיִם מֵטָּה שְׁמוֹתַם
 מ.א. 3) וְלַעֲלֹמָיִם א. 2) וְלַעֲלֹמָיִם
 כוונת התרגום וְלַעֲלֹמָיִם
 ש"י חמומט, ד' וְיַבְלִיקוּת
 אֵלֶּם חָלוֹת וְעֵרֶךְ לִימֵת
 בְּוָתֵּן וְכִשְׁלֹשׁ אֲרָמִים בְּאוֹת
 פ"י מ.א. 5) וְיָגִיר הַעֲבֹרִין
 קִיק כְּדִלְמָא שְׂמַת כָּא. עוֹף
 אַחַד יֵט וְכִי עֵשׂ עֵרֶךְ
 קִיק א. 1) וְיַבְלִיקוּת אֵלֶּם
 גְּדֹלָה וְעֵינִין פִּשְׁרֵי דְהַכָּא
 ד"ה גְּדִיָּא, 1) וְגִיר הַבְּרִיָּךְ
 כִּי עֵרַב זֶה עֵרַב אֲוֹנֵתָא
 אַת כֹּל עֵרַב לְהִבָּא עֵרַב
 הַעֲבֹרִין וְהִבָּא בְּרַשְׁטֵי יוֹנִים
 לַמְיַנְהוּ לְהִבָּא סַעֲנִית לְבַנָּה
 וְכִי עֵרַב, 1) וְיָגִיר הַבְּרִיָּךְ
 עֵרַב, 1) וְעֵינִין מוֹסָף
 מְנוּבֹת מֵטָּה: ד"ה הָא
 בְּוָתֵּן וְכִי, 1) וְכִי עֵרַב
 וְיָגִיר, 1) וְיַבְלִיקוּת אֵלֶּם
 3) וְיָגִיר רַבָּא, 1) וְיָגִיר
 דְהִי קְאָמְרָא,

הגהות הב"ח

א) ג' חפיה שמאנת
 עס שבתותי כלי' וכן
 כרשי:

הגהות מהר"י

לנדא

א) רש"י ד"ה סהוד
 פסוק וקרינו לו פוארין
 שלבי' יב דוקא או שם
 לו סם לו פוארין כלי' א
 היינו פוארין היבר אל
 פוארין סם גלי סם לו
 הוא עוף טבור כמו שפי
 רש"י לקמן קטו ע"ה
 טוסא פוארין:

הגהות מהר"ב

רנשבורג

א) ג' ח"ר מנשמת
 יב ענורין ערך איתא
 כבז שהו מתנוס ירושלי
 של מנשמת וכן מלאחי
 מתנוס יומתן פ' שמיני
 וע"ה ויטין כאן כמשה'ל
 פירש בלות מלשון מאוס:

לעזי רש"י

פוארין שלבי' יב נארין
 שלוי' א. טוס-בר.
 גוארטא. ינוף.
 טלפ' א. חולה.
 גוארטא. ינוף.
 קלב' א שורין. עטף.
 טלפ' א. חולה.
 אשפרוי' אינשפרוי' ין.
 ין.

מוסף רש"י

כמראה חמה עמוקה
 מן הצל. עמוק דהיינו
 שפל. כמראה חמה שגולת
 עמוקה, שפל מן הצל
 (בברות מ.א.)

אלו טרפות פרק שלישי חולין

סג.

עין משפט
 נר מצוה

רבט א מ"י פ"א מהלכות
 מלכות תהום רבא אדם
 הלכה ד:

תורה אור השלם

1. צדקתך כהררי אל
 משפטך תהום רבא אדם
 ובהקדה תושיע יי
 תהלים לו ז
2. ואת המנשמת ואת
 הקאת ואת הקות:
 יקרא יא יח
 אשרקה להם
 ואקבצם פי פדיתים ורבו
 כמו רב:
 זכרי יח
 ראשו ברהם פו
 קצותיו תלתלים
 שחרות פערוב:
 שיר השירים ה יא
3. ואת המנשמת ואת
 הקאת ואת הקות:
 יקרא יא יח
 אשרקה להם
 ואקבצם פי פדיתים ורבו
 כמו רב:
 זכרי יח
 ראשו ברהם פו
 קצותיו תלתלים
 שחרות פערוב:
 שיר השירים ה יא
4. ואת המנשמת ואת
 הקאת ואת הקות:
 יקרא יא יח
 אשרקה להם
 ואקבצם פי פדיתים ורבו
 כמו רב:
 זכרי יח
 ראשו ברהם פו
 קצותיו תלתלים
 שחרות פערוב:
 שיר השירים ה יא
5. ואת המנשמת ואת
 הקאת ואת הקות:
 יקרא יא יח
 אשרקה להם
 ואקבצם פי פדיתים ורבו
 כמו רב:
 זכרי יח
 ראשו ברהם פו
 קצותיו תלתלים
 שחרות פערוב:
 שיר השירים ה יא
6. ואת המנשמת ואת
 הקאת ואת הקות:
 יקרא יא יח
 אשרקה להם
 ואקבצם פי פדיתים ורבו
 כמו רב:
 זכרי יח
 ראשו ברהם פו
 קצותיו תלתלים
 שחרות פערוב:
 שיר השירים ה יא
7. ואת המנשמת ואת
 הקאת ואת הקות:
 יקרא יא יח
 אשרקה להם
 ואקבצם פי פדיתים ורבו
 כמו רב:
 זכרי יח
 ראשו ברהם פו
 קצותיו תלתלים
 שחרות פערוב:
 שיר השירים ה יא

רבינו גרשום

שתיא חמרא ובת שתיא
 חמרא. שמן של עופות.
 שהורו כפות שיש לו
 בראש בעין טוס וכפות:
 כי היה חזי נמלה אמר
 צדקתך כהררי אל כלל
 שונא משאו עליו גדול
 ממנו: כי היה חזי שלך
 ואינו דנש ל' לו ד' ומני טומאה
 ואיגלי' י' לו א' עימה י' לו אמר
 דקורא הוא קוקי' בלעז ואינו דלומי
 קוקי' צמקת ממט מחזיקין וקורא
 טוסור הוא כדמוכת צפ' שילוט הקן (לקמן
 קמ: דר' אלעזר מחייב צלילות
 מפני שהוא טוסור ויבנן לא פליגי אלא
 מפני דרוצן על צליים שאינן שלו אצל
 כולו מודו ג' דפוס טוסור:
 למה

הגהות מהר"ב

א) ג' ח"ר מנשמת
 יב ענורין ערך איתא
 כבז שהו מתנוס ירושלי
 של מנשמת וכן מלאחי
 מתנוס יומתן פ' שמיני
 וע"ה ויטין כאן כמשה'ל
 פירש בלות מלשון מאוס:

לעזי רש"י

פוארין שלבי' יב נארין
 שלוי' א. טוס-בר.
 גוארטא. ינוף.
 טלפ' א. חולה.
 גוארטא. ינוף.
 קלב' א שורין. עטף.
 טלפ' א. חולה.
 אשפרוי' אינשפרוי' ין.
 ין.

מוסף רש"י

כמראה חמה עמוקה
 מן הצל. עמוק דהיינו
 שפל. כמראה חמה שגולת
 עמוקה, שפל מן הצל
 (בברות מ.א.)

הא באתרא דשכיחי פרס ועוניה. פירש הקונטרס דבאתרא דשכיחי
 חיישין משום דדמו לפרס ועוניה שמה מינס הוא וקשה דאס
 כן ככל דוכתא ליתסרו אלא נראה לפרש דודאי לאו ממנייהו הם
 אלא באתרא דשכיחי חיישין משום דדמו לפרס ועוניה ומתלפף
 בהם אצל באתרא דלא שכיחי ליכא
 למיחש למידי ושרו:

באות שבעופות קיפוף. שלשה
 מיני קיפוף הם האל שהוא
 בלות שבעופות וזה מנשמת כדקאמר
 למנשמת הוא בלות שבעופות ועוד
 יש כוס וינשוף דממרגמיין קריא
 וקיפופא והוא יניח לדמריין בהמפלת
 (מה דף ג.ב) דעיניהם הולכות לפנימם
 כאל אדם כמו קריא וקיפופא וצרכות
 פרק הרוואה (דף טו) אמרינן כל מיני
 עופות יפייס לחלוס מוין מקריא
 וקיפופא ועוד יש קיפוף אחר שהוא
 חיה כדאמרי' נמי צפרק הרוואה
 (ב"י סס ע"ש) כל מיני מיות יפין לחלוס
 מוין מן הפיל והקוף והקיפוף וכן
 צפ"ק דצרכות (דף טו) הארי והדוב
 הנמר והקוף והקיפוף לשלש שנים:
הנץ זה הנץ. הכל לא שייך
 למיפך אטו קמן קאי
 דקאמר זה הנץ ^ט דהא קאמר זה הנץ
 זהו אותן שקורין נץ אצל לעיל דעורב
 העמקי נמי קרוי עורב שייך למפך
 מה זה מפורש יותר מזה:

נץ. פירש זקנו' אשפרוי' וז' וז'
 אפרש לומר נץ דהא נץ הוא
 מ"ט עופות ואינן דורסין כדפירש
 לעיל וחזינן ליה דאשפרוי' דריס
 צין לפירוש הקונטרס צין לפירוש
 ר"ם שלובד העוף ואלוהו מחיים וכמו
 כן טועין גבי נשר שקורין אייגלי'
 ואינו דנש ל' לו ד' ומני טומאה
 ואיגלי' י' לו א' עימה י' לו אמר
 דקורא הוא קוקי' בלעז ואינו דלומי
 קוקי' צמקת ממט מחזיקין וקורא
 טוסור הוא כדמוכת צפ' שילוט הקן (לקמן
 קמ: דר' אלעזר מחייב צלילות
 מפני שהוא טוסור ויבנן לא פליגי אלא
 מפני דרוצן על צליים שאינן שלו אצל
 כולו מודו ג' דפוס טוסור:
 למה

בר שימי למר בר רב אידאי והא ההוא דיתיב בי כרבא ושרק ואתא גלל
 אפסקיה למוחיה א"ל ההוא ביידיא הוה ת"ר ^ט עורב זה עורב את כל ^{טו} העורב
 להביא עורב העמקי למינו להביא עורב הבא בראשי יונים אמר מר עורב
 זה עורב אטו קמן קאי אלא אימא עורב זה עורב אוקמא וכן הוא אומר
^ט קוצותיו תלתלים שחורות כעורב העמקי ^{טו} חיוורא וכן הוא אומר ^ט ומראהו
 עמוק מן העור ^ט כמראה חמה העמוקה מן הצל ועורב הבא בראשי יונים
 אמר רב פפא לא תימא דאתי בריש יוני אלא דדמי רישיה לדיונה ת"ר הנץ
 זה הנץ למיניהו להביא את בר חיריא מאי בר חיריא אמר אביי שורינקא אמר
 רב יהודה החסידה זו דיה לבנה למה נקרא שמה חסידה שעושה חסידות
 עם חברותיה האנפה זו דיה רגזית למה נקרא שמה אנפה ^ט שמנאפת עם
 חברותיה אמר רב חנן בר רב חסדא אמר רב חסדא אמר רב חנן בר רב חסדא
 דרבא אמר רב ^ט עשרים וארבעה עופות טמאין הן א"ל רב חנן בר רב חסדא
 לרב חסדא דהיבא אי דויקרא עשרים הוו אי דמשנה תורה עשרים וחד
 הוו וכי תימא דאה דכתיבא בויקרא ולא כתיבא כמשנה תורה שרדיה
 עלייהו אכתי עשרין ותרין הוו אמר ליה הכי אמר אבוה דאמך משמיה
 דרב ^ט למינה למינה למינה למהינה הרי כאן ארבע אי הכי עשרין ושית
 הוו אמר אביי דאה וראה אחת היא דאי סלקא דעתך תרתי איגון
 מכדי

האיה נמינה וצמננה תורה יד' כתיב ואת הדלה ואת
 האיה והראה ואת האיה והדיה למינה: ^ט אנוס דאמך. רב חנן בר ^ט רבה שהיה חמוה דרב חסדא צעשרה
 יחסין (קדושין דף ט.א): ^ט דהאנפה למינה דאיה דויקרא למינה דנץ: דאה. דויקרא וראה דמשנה תורה אמת היא: